Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

21. září 2017 *

„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Rámcové rozhodnutí 2008/675/SVV – Působnost – Zohlednění předchozího odsouzení vydaného v jiném členském státě při novém trestním řízení za účelem uložení souhrnného trestu – Předchozí vnitrostátní uznávací řízení – Změna podmínek výkonu trestu uloženého v tomto jiném členském státě“

Ve věci C-171/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Sofijskiho Rajonenyho sadu (obvodní soud v Sofii, Bulharsko) ze dne 7. března 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 24. března 2016, v řízení

Trajan Beškov

proti

Sofijska rajonna prokuratura,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J. L. da Cruz Vilaça, předseda senátu, A. Tizzano (zpravodaj), místopředseda Soudního dvora, M. Berger, A. Borg Barthet a E. Levits, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za českou vládu L. Březinovou, M. Smolkem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,

– za rakouskou vládu G. Eberhardem, jako zmocněncem,

– za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,

– za Evropskou komisi S. Grünheid a P. Mihaylovou, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. května 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: bulharština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení (Úř. věst. 2008, L 220, s. 32).

2 Tato žádost byla předložena v souvislosti s návrhem podaným T. Beškovem Sofijski Rajonen sad (obvodní soud v Sofii, Bulharsko), aby tento soud zohlednil jeho předchozí odsouzení soudem jiného členského státu.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body odůvodnění 2, 5 až 7 a 13 rámcového rozhodnutí 2008/675 znějí:

„(2) V souladu se závěry Evropské rady z Tampere přijala Rada dne 29. listopadu 2000 program opatření určených k provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech […], který vyžaduje ‚přijetí jednoho nebo více nástrojů, kterým(i) se stanoví zásada, podle níž soud v jednom členském státě musí být schopen zohlednit pravomocné trestní rozsudky vydané soudy v jiných členských státech, aby mohl při stanovení druhu trestu a způsobu výkonu trestu posoudit pachatelovu trestní minulost a zjistit, zda se pachatel dopustil trestné činnosti opakovaně [aby mohl posoudit pachatelovu trestní minulost, zjistit, zda se pachatel dopustil trestné činnosti opakovaně, a stanovit druh trestu a způsob výkonu trestu]‘.

[…]

(5) Měla by být potvrzena zásada, podle níž by odsouzení vydaná v jiných členských státech měla mít v určitém členském státě stejné účinky jako odsouzení vydaná v souladu s vnitrostátními právními předpisy jeho vlastními soudy bez ohledu na to, zda vnitrostátní právo považuje tyto účinky za skutkové nebo spadající do oblasti procesního nebo hmotného práva. Toto rámcové rozhodnutí však neusiluje o sjednocení účinků, které různé vnitrostátní právní předpisy přisuzují existenci předchozích odsouzení, a povinnost zohlednit předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech existuje pouze tehdy, pokud se předchozí vnitrostátní odsouzení zohledňují podle vnitrostátních právních předpisů.

(6) Na rozdíl od jiných nástrojů není cílem tohoto rámcového rozhodnutí vykonávat v jednom členském státě soudní rozhodnutí vydaná v jiném členském státě, nýbrž umožnit, aby byly předchozím odsouzením vydaným v jednom členském státě přisouzeny účinky v rámci nového trestního řízení v jiném členském státě stejně, jako se takové účinky přisuzují předchozím vnitrostátním odsouzením podle právních předpisů tohoto jiného členského státu.

[…]

(7) Účinky odsouzení vydaného v jiném členském státě by měly být stejné jako účinky vnitrostátního rozhodnutí, ať se jedná o fázi před zahájením řízení, v průběhu řízení, anebo výkonu rozhodnutí.

[…]

(13) Toto rámcové rozhodnutí ctí rozmanitost vnitrostátních řešení a postupů potřebných pro zohlednění předchozích odsouzení vydaných v jiném členském státě. Vyloučení možnosti přezkoumat předchozí odsouzení by nemělo bránit členskému státu vydat v případě nutnosti

rozhodnutí za účelem přiznání stejných právních účinků tomuto předchozímu odsouzení. Postupy pro vydávání takového rozhodnutí by však neměly s ohledem na požadovaný čas, postupy či formality znemožnit přiznání stejných účinků dřívějšímu odsouzení v jiném členském státě.“

4 Článek 1 odst. 1 tohoto rámcového rozhodnutí stanoví:

„Cílem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovit podmínky, na jejichž základě jsou v členském státě při trestním řízení vůči určité osobě zohledněna předchozí odsouzení, která byla vydána v jiných členských státech proti této osobě za jiné skutky.“

5 Článek 3 tohoto rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Zohlednění odsouzení, které bylo vydáno v jiném členském státě, v novém trestním řízení“, v odstavcích 1 až 4 stanoví:

„1. Každý členský stát zajistí, že se v průběhu trestního řízení proti určité osobě zohlední předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech proti stejné osobě za jiné skutky, o nichž byly získány informace na základě příslušných nástrojů vzájemné právní pomoci nebo na základě výměny informací získaných z trestních rejstříků, stejně jako jsou vnitrostátním právem zohledněna předchozí vnitrostátní odsouzení, a se stejnými účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením.

2. Odstavec 1 se použije ve fázi před zahájením řízení, v průběhu řízení a při výkonu odsouzení, zejména pokud jde o použitelná procesní pravidla, včetně pravidel týkajících se zajišťovací vazby, kvalifikace trestného činu, druhu a výměry uloženého trestu nebo pravidel, kterými se řídí výkon rozhodnutí.

3. Zohlednění předchozích odsouzení vydaných v jiných členských státech podle odstavce 1 nesmí mít za následek zasahování do předchozích odsouzení nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí spojeného s jejich výkonem ze strany členského státu, v němž se koná nové trestní řízení, nebo jejich rušení či přezkoumávání.

4. V souladu s odstavcem 3 se odstavec 1 nepoužije, jestliže v případě, kdy by se bývalo jednalo o předchozí vnitrostátní odsouzení členského státu, který vede nové trestní řízení, by zohlednění předchozího odsouzení mělo podle vnitrostátního práva tohoto členského státu za následek zasahování do předchozího odsouzení nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí spojeného s jeho výkonem, nebo jeho rušení či přezkoumávání.“

Bulharské právo

Trestní zákoník

6 Nakazatelen kodeks (trestní zákoník) v čl. 8 odst. 2, který nabyl účinnosti dne 27. května 2011 a jehož účelem je provedení rámcového rozhodnutí 2008/675 do bulharského práva, stanoví:

„Pravomocný rozsudek vydaný v jiném členském státě Evropské unie pro skutek, který podle bulharského trestního zákoníku představuje trestný čin, se zohlední v každém trestním řízení, které je v Bulharské republice vedeno proti stejné osobě.“

7 Článek 23 odst. 1 tohoto zákoníku stanoví:

„Je-li totožným jednáním spácháno několik trestných činů nebo spáchá-li jedna osoba několik samostatných trestných činů dříve, než je pro některý z nich pravomocně odsouzena, soud poté, co stanoví trest za každý z těchto trestných činů zvlášť, uloží trest, který je z nich nejpřísnější.“

8 Článek 25 odst. 1 a 2 tohoto zákoníku stanoví:

„1. Ustanovení [článku 23] se použije, i když byla osoba odsouzena samostatnými rozsudky.

2. Byl-li v těchto případech trest uložený některým z těchto rozsudků zcela nebo zčásti vykonán, započte se, je-li stejného druhu jako uložený souhrnný trest.“

9 Článek 66 odst. 1 tohoto zákoníku stanoví:

„Uloží-li soud trest odnětí svobody v trvání nejvýše tří let, může výkon uloženého trestu podmíněně odložit […], pokud osoba nebyla odsouzena k trestu odnětí svobody pro trestný čin, který je státním zastupitelstvím stíhán z moci úřední […].“

Trestní řád

10 Článek 4 odst. 2 a 3 Nakazatelno-procesualeneho kodeksu (trestní řád) stanoví:

„2. Pravomocný rozsudek vydaný soudem jiného státu, který nebyl uznán postupem podle bulharského práva, není vykonatelný orgány Bulharské republiky.

3. [Odstavec 2] se nepoužije, pokud ratifikovaná a vyhlášená mezinárodní smlouva, která vstoupila v platnost a jejíž smluvní stranou je Bulharská republika, stanoví jinak.“

11 Článek 463 trestního řádu, zařazený v kapitole 36 oddíle II nadepsaném „Uznání a výkon rozsudků zahraničních soudů“, stanoví:

„Orgány Bulharské republiky podle čl. 4 odst. 3 uznají a vykonají pravomocný rozsudek vydaný zahraničním soudem, pokud:

1) skutek, pro nějž byla žádost podána, představuje trestný čin podle bulharského práva;

2) pachatel je podle bulharského práva trestně odpovědný;

3) rozsudek je plně v souladu se zásadami Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a příslušných protokolů, které Bulharská republika ratifikovala;

4) pachatel nebyl odsouzen za politický nebo související trestný čin ani za válečný zločin;

5) Bulharská republika neuznala rozsudek jiného zahraničního soudu v souvislosti s totožným pachatelem za tentýž trestný čin;

6) rozsudek není v rozporu se zásadami bulharského hmotného a procesního práva.“

12 Článek 465 trestního řádu upravující postup, jakým takové uznání probíhá, stanoví:

„1. Žádost o uznání rozsudku zahraničního soudu v Bulharské republice zašle příslušný orgán druhého státu ministerstvu spravedlnosti.

2. Ministerstvo spravedlnosti předá žádost spolu s přiloženým odsuzujícím rozsudkem a ostatními podklady na okražen sad [krajský soud] podle bydliště odsouzeného. Nemá-li odsouzený v tuzemsku bydliště, přísluší posouzení žádosti Sofijski gradski sad [městský soud v Sofii].

[…]“

13 Článek 466 odst. 1 trestního řádu, který vymezuje účinky tohoto uznání, stanoví:

„Rozhodnutí, kterým byl uznán rozsudek zahraničního soudu, má stejný právní účinek jako rozsudek vydaný bulharským soudem.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

14 T. Beškov byl pravomocným rozsudkem Landesgericht Klagenfurt (zemský soud v Klagenfurtu, Rakousko) ze dne 13. prosince 2010 odsouzen za trestný čin podílnictví, kterého se dopustil v Rakousku dne 14. listopadu 2010, k trestu odnětí svobody v délce osmnácti měsíců, z toho šest měsíců nepodmíněně a dvanáct měsíců podmíněně s tříletou zkušební dobou. Část trestu odpovídající odnětí svobody v trvání šesti měsíců byla vykonána a tříletá zkušební doba začala plynout dne 14. května 2011.

15 Následně byl T. Beškov odsouzen pravomocným rozsudkem předkládajícího soudu ze dne 29. dubna 2013 k trestu odnětí svobody v délce jednoho roku nepodmíněně za lehké ublížení na zdraví v důsledku výtržnictví, kterého se dopustil v Sofii (Bulharsko) dne 19. listopadu 2008. Vzhledem k tomu, že se T. Beškov skrývá, nebyl tento trest do vydání předkládacího rozhodnutí vykonán.

16 Dne 14. května 2015 podal T. Beškov prostřednictvím svého procesního zástupce předkládajícímu soudu na základě čl. 23 odst. 1 a čl. 25 odst. 1 trestního zákoníku návrh, aby mu tento soud pro účely výkonu trestu uložil trest odnětí svobody odpovídající nejpřísnějšímu trestu z těch, které mu byly uloženy rozhodnutím Landesgericht Klagenfurt (zemský soud v Klagenfurtu) ze dne 13. prosince 2010 a rozhodnutím předkládajícího soudu ze dne 29. dubna 2013.

17 Tato dvě ustanovení totiž mimo jiné stanoví, že pokud osoba spáchala několik trestných činů dříve, než byla pro každý z těchto trestných činů odsouzena samostatnými rozsudky k samostatným trestům, uloží jí vnitrostátní soud pro účely výkonu trestu jediný souhrnný trest odpovídající nejpřísnějšímu z původně uložených trestů. Z předkládacího rozhodnutí v podstatě vyplývá, že nejpřísnější trest v tomto případě absorbuje původní méně přísné tresty. Z uvedených ustanovení dále vyplývá, že pokud byl některý z původních trestů již zcela nebo zčásti vykonán, započte se pro účely výkonu trestu na souhrnný trest, je-li stejného druhu.

18 Předkládající soud však uvádí, že podle většinového názoru ve vnitrostátní judikatuře i podle Sofijské rajonné prokuratury (obvodní státní zastupitelství v Sofii, Bulharsko) je zejména s ohledem na čl. 4 odst. 2 trestního řádu nepřípustné stanovit souhrnný trest zohledňující trest uložený dřívějším odsuzujícím rozsudkem soudu jiného členského státu, nebyl-li tento rozsudek předem uznán příslušnými bulharskými soudy zvláštním postupem pro uznávání a výkon odsuzujících rozsudků zahraničních soudů upraveným zejména v článcích 463 až 466 trestního řádu. S ohledem na tuto judikaturu si předkládající soud klade v podstatě otázku, zda pro účely vyhovění návrhu T. Beškova musí být odsuzující rozsudek Landesgericht Klagenfurt (zemský soud v Klagenfurtu) předem uznán zejména v souladu s těmito články 463 až 466, nebo zda – jak tvrdí T. Beškov – může nebo musí předkládající soud tomuto návrhu vyhovět, aniž byl tento rozsudek takto předem uznán, na základě čl. 8 odst. 2 trestního zákoníku, kterým se rámcové rozhodnutí 2008/675 provádí do bulharského práva.

19 Předkládající soud se v podstatě domnívá, že k zodpovězení této otázky je nutné určit, zda se toto rámcové rozhodnutí použije na takové řízení, jako je řízení ve věci v původním řízení, ve kterém má být pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující odsuzující rozsudek soudu jiného členského státu, a konkrétně trest, který byl odsouzenému tímto rozsudkem uložen.

20 Pokud by tomu tak bylo a zohlednění odsuzujícího rozsudku Landesgericht Klagenfurt (zemský soud v Klagenfurtu) by bylo v daném případě podmíněno předchozím konáním uznávacího řízení zejména podle článků 463 až 466 trestního řádu, zamýšlí se předkládající soud rovněž nad slučitelností takového řízení s uvedeným rámcovým nařízením, když toto řízení nemůže být zahájeno přímo odsouzeným.

21 Předkládající soud totiž v tomto ohledu v podstatě zdůrazňuje, že v souladu s platnými bulharskými právními předpisy sice může každý odsouzený podat příslušným bulharským orgánům návrh na uložení souhrnného trestu na základě článků 23 a 25 trestního zákoníku, avšak uznávací řízení upravené v příslušných ustanoveních trestního řádu, zejména v jeho článcích 463 až 466, může být konáno pouze z podnětu příslušných bulharských orgánů nebo příslušných orgánů státu, ve kterém byl první odsuzující rozsudek vydán. Z toho podle předkládajícího soudu plyne, že odsouzený *de facto* nemůže sám zahájit řízení o uložení takovéhoto souhrnného trestu zohledňujícího předchozí odsouzení v jiném členském státě, a to ani v případě nečinnosti příslušných orgánů.

22 Předkládající soud se dále zabývá otázkou, zda rámcové rozhodnutí 2008/675 brání tomu, aby pro účely uložení souhrnného trestu zohledňujícího trest, který T. Beškovovi uložil Landesgericht Klagenfurt (zemský soud v Klagenfurtu), byl způsob výkonu posledně uvedeného trestu změněn. Vzhledem k tomu, že v daném případě je trest odnětí svobody v délce 18 měsíců, z toho 12 měsíců podmíněně, který byl T. Beškovovi uložen posledně uvedeným soudem, přísnější než trest uložený rozhodnutím předkládajícího soudu ze dne 29. dubna 2013, je totiž předkládající soud nucen stanovit T. Beškovovi souhrnný trest odpovídající prvně uvedenému trestu. V souladu s čl. 66 odst. 1 trestního zákoníku již ale T. Beškov, který byl v minulosti několikrát odsouzen k trestu odnětí svobody v Bulharsku, nemůže být v tomto členském státě odsouzen k podmíněnému trestu. Předkládající soud by proto musel změnit způsob výkonu trestu uloženého T. Beškovovi rozhodnutím Landesgericht Klagenfurt (zemský soud v Klagenfurtu) a stanovit mu souhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců nepodmíněně, přičemž by na tento trest započetl dobu 6 měsíců nepodmíněného trestu odnětí svobody, který již byl v Rakousku vykonán.

23 Za těchto podmínek se Sofijski Rajonen sad (obvodní soud v Sofii) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1. Jak je třeba vykládat pojem ‚nové trestní řízení' použitý v rámcovém rozhodnutí 2008/675; musí být toto řízení nutně spojeno s konstatováním viny za spáchaný trestný čin, nebo se může jednat i o řízení, ve kterém má podle vnitrostátního práva druhého členského státu trest uložený předchozím rozsudkem absorbovat jiný trest nebo být zahrnut do jiného trestu nebo má být rozhodnuto o jeho samostatném výkonu?

2. Musí být čl. 3 odst. 1 ve spojení s bodem 13 odůvodnění rámcového rozhodnutí 2008/675 vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení dovoluje, aby vnitrostátní právní předpisy stanovily, že řízení, kterým je podmíněno zohlednění předchozího rozsudku vydaného v jiném členském státě, nemůže být zahájeno odsouzeným, ale pouze členským státem, ve kterém byl předchozí rozsudek vydán, nebo členským státem, ve kterém je vedeno nové trestní řízení?

3. Musí být čl. 3 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2008/675 vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení brání tomu, aby stát, ve kterém je vedeno nové trestní řízení, změnil způsob výkonu trestu uloženého v členském státě, ve kterém byl vydán předchozí rozsudek, a to i v případech, kdy podle vnitrostátního práva druhého členského státu má trest uložený předchozím rozsudkem absorbovat jiný trest nebo být zahrnut do jiného trestu nebo má být rozhodnuto o jeho samostatném výkonu?“

K předběžným otázkám

K první otázce

24 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být rámcové rozhodnutí 2008/675 vykládáno v tom smyslu, že se vztahuje pouze na řízení, ve kterém jde o uznání případné viny stíhané osoby, nebo že se vztahuje i na vnitrostátní řízení, ve kterém má být pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující trest uložený této osobě vnitrostátním soudem i trest uložený v rámci předchozího odsouzení téže osoby za jiné skutky soudem jiného členského státu.

25 K zodpovězení této otázky je třeba poukázat na to, že cílem rámcového rozhodnutí 2008/675 podle jeho čl. 1 odst. 1 je stanovit podmínky, na jejichž základě jsou předchozí odsouzení vydaná v jednom členském státě vůči určité osobě zohledněna při novém trestním řízení zahájeném v jiném členském státě proti téže osobě za jiné skutky.

26 Článek 3 odst. 1 tohoto rámcového rozhodnutí, nahlížený ve světle bodu 5 jeho odůvodnění, za tím účelem stanoví členským státům povinnost zajistit jednak to, aby se v této souvislosti předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech, o nichž byly získány informace na základě příslušných nástrojů vzájemné právní pomoci nebo na základě výměny informací získaných z trestních rejstříků, zohlednila, stejně jako jsou vnitrostátním právem zohledněna předchozí vnitrostátní odsouzení, a jednak, aby jim byly přiznány stejné účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením, ať už se jedná o skutkové účinky nebo o účinky spadající do oblasti procesního nebo hmotného práva.

27 V článku 3 odst. 2 tohoto rámcového rozhodnutí je upřesněno, že tato povinnost platí ve fázi před zahájením řízení, v průběhu řízení a při výkonu odsouzení, zejména pokud jde o použitelná procesní pravidla, včetně pravidel týkajících se kvalifikace trestného činu, druhu a výměry uloženého trestu a pravidel, kterými se řídí výkon rozhodnutí. V souladu s tím je v bodech 2 a 7 odůvodnění tohoto rámcového rozhodnutí uvedeno, že vnitrostátní soud musí být schopen zohlednit odsouzení vydané v jiných členských státech, a to i pro stanovení způsobu výkonu trestu, a že účinky takového odsouzení by měly být stejné jako účinky vnitrostátního rozhodnutí v každé z těchto fází řízení.

28 Z toho plyne, že se rámcové rozhodnutí 2008/675 vztahuje nejen na řízení, ve kterém jde o určení a uznání případné viny stíhané osoby, ale i na řízení týkající se výkonu trestu, kdy má být zohledněn trest uložený dřívějším odsuzujícím rozsudkem vydaným v jiném členském státě. Jak uvedl generální advokát v bodě 59 svého stanoviska, ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že v daném případě patří řízení o uložení souhrnného trestu zahájené T. Beškovem do této druhé kategorie, takže do působnosti tohoto rámcového rozhodnutí spadá.

29 S ohledem na předchozí úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že rámcové rozhodnutí 2008/675 musí být vykládáno v tom smyslu, že se vztahuje i na vnitrostátní řízení, ve kterém má být pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující trest uložený dané osobě vnitrostátním soudem i trest uložený v rámci předchozího odsouzení téže osoby za jiné skutky soudem jiného členského státu.

Ke druhé otázce

30 Na úvod je třeba poznamenat – jak bylo uvedeno v bodě 18 tohoto rozsudku – že si předkládající soud klade otázku, zda musí být odsuzující rozsudek Landesgericht Klagenfurt (zemský soud v Klagenfurtu), o který jde ve věci v původním řízení, předem uznán příslušnými bulharskými soudy postupem zejména podle článků 463 až 466 trestního řádu, aby mohl být zohledněn pro účely uložení souhrnného trestu.

31 Jak bylo uvedeno v bodech 20 a 21 tohoto rozsudku, předkládající soud sice v tomto ohledu vyjadřuje pochybnosti, nicméně vychází z předpokladu, že by za tím účelem mělo toto předchozí uznávací řízení proběhnout a v rámci druhé otázky se táže, zda rámcové rozhodnutí 2008/675 brání těmto článkům 463 až 466, když tyto stanoví, že uvedené řízení nemůže být zahájeno přímo odsouzeným.

32 K poskytnutí užitečné odpovědi tomuto soudu je však třeba nejprve ověřit, zda toto rámcové rozhodnutí brání konání takového uznávacího řízení.

33 Jak umožňuje ustálená judikatura Soudního dvora (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Ucar a Kilic, C-508/15 a C-509/15, EU:C:2016:986, bod 51 a citovaná judikatura), je za tím účelem třeba druhou položenou otázku přeformulovat tak, že jde v podstatě o to, zda musí být rámcové rozhodnutí 2008/675 vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby v jednom členském státě mohl být předchozí odsuzující rozsudek vydaný v jiném členském státě zohledněn pouze za podmínky, že proběhlo takové předchozí vnitrostátní řízení o uznání tohoto rozsudku příslušnými soudy prvně uvedeného členského státu, jaké je upraveno zejména v článcích 463 až 466 trestního řádu, o nějž jde ve věci v původním řízení, a pokud tomu tak není, zda toto rámcové rozhodnutí brání vnitrostátní právní úpravě, podle které může být toto řízení zahájeno pouze příslušnými vnitrostátními orgány, nikoli však odsouzeným.

34 K zodpovězení této otázky je třeba odkázat obsah článků 463 až 466 trestního řádu uvedený v bodech 11 až 13 tohoto rozsudku, z něhož vyplývá, že tyto články zavádějí zvláštní předchozí řízení, kterým příslušné bulharské soudy uznávají pravomocné rozsudky vydané zahraničními soudy a jehož účelem je přiznat rozhodnutí, kterým se tyto rozsudky uznávají, stejný účinek jako rozsudku vydanému bulharským soudem. Toto řízení zahrnuje posouzení dotyčného zahraničního rozsudku za účelem ověření, zda jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném článku 463.

35 V tomto ohledu musí být zajisté vnitrostátní soud pro účely použití čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675, zmíněného v bodě 26 tohoto rozsudku, schopen ověřit zejména to, zda jsou předchozí vnitrostátní odsouzení zohledňována ve vnitrostátním právu, a pokud ano, jaké účinky jim vnitrostátní právo přisuzuje.

36 Avšak cílem tohoto rámcového rozhodnutí, jak se uvádí v bodě 2 jeho odůvodnění, je provádění zásady vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí v trestních věcech, zakotvené v čl. 82 odst. 1 SFEU, kterým byl nahrazen článek 31 EU, na jehož základě bylo toto rámcové rozhodnutí přijato. Jak uvedl generální advokát v bodech 30, 31 a 64 svého stanoviska, tato zásada brání tomu, aby v rámci tohoto rámcového rozhodnutí bylo zohlednění předchozího odsuzujícího rozsudku vydaného v jiném členském státě podmíněno konáním takového předchozího vnitrostátního uznávacího řízení, o jaké jde ve věci v původním řízení, a aby byl tento rozsudek z tohoto titulu předmětem přezkoumání (obdobně viz rozsudek ze dne 9. června 2016, Balogh, C-25/15, EU:C:2016:423, bod 54).

37 Proto také čl. 3 odst. 3 a bod 13 odůvodnění rámcového rozhodnutí 2008/675 takové přezkoumání výslovně zakazují, s tím, že předchozí odsuzující rozsudky vydané v jiných členských státech musí být zohledněny v té podobě, v jaké byly vydány.

38 Proto je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí rakouská vláda, se sice v tomto bodě 13 odůvodnění rovněž uvádí, že toto rámcové rozhodnutí ctí rozmanitost vnitrostátních řešení a postupů potřebných pro zohlednění předchozích odsouzení vydaných v jiném členském státě a nebrání členskému státu vydat v případě nutnosti rozhodnutí za účelem přiznání stejných právních účinků tomuto předchozímu odsouzení, nicméně vydání takového rozhodnutí nemůže, a to za žádných okolností, znamenat konání takového předchozího vnitrostátního uznávacího řízení, o jaké jde ve věci v původním řízení.

39 S ohledem na výše uvedené není důvodné odpovídat na otázku, zda toto rámcové rozhodnutí vyžaduje, aby měl odsouzený sám možnost toto řízení zahájit.

40 Proto je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že rámcové rozhodnutí 2008/675 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby v jednom členském státě mohl být předchozí odsuzující rozsudek vydaný soudem jiného členského státu zohledněn pouze za podmínky, že proběhlo takové předchozí vnitrostátní řízení o uznání tohoto rozsudku příslušnými soudy prvně uvedeného členského státu, jaké je upraveno v článcích 463 až 466 trestního řádu, o nějž jde ve věci v původním řízení.

Ke třetí otázce

41 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 3 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2008/675 vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž vnitrostátní soud, kterému je podán návrh, aby byl pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující zejména trest uložený v rámci předchozího odsouzení soudem jiného členského státu, za tím účelem změní způsob výkonu posledně uvedeného trestu.

42 Úvodem je nutno poukázat na to, že ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že rozhodnutím ze dne 15. října 2014 Landesgericht Klagenfurt (zemský soud v Klagenfurtu) konstatoval, že tříletá zkušební doba stanovená v jeho rozhodnutí ze dne 13. prosince 2010 uplynula, a s konečnou platností tedy ukončil tu část trestu T. Beškova, která mu byla uložena podmíněně, takže celý tento trest musí být považován za vykonaný v plném rozsahu. Tuto okolnost, o níž byl předkládající soud informován v rámci žádosti o vysvětlení, která mu byla zaslána Soudním dvorem na základě článku 101 jeho jednacího řádu, je třeba vzít při posuzování této otázky v úvahu.

43 V odpověď na tuto otázku je zajisté třeba připomenout – jak je uvedeno v bodě 26 tohoto rozsudku – že podle čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675 musí být předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech v zásadě zohledněna, stejně jako jsou vnitrostátním právem zohledněna předchozí vnitrostátní odsouzení, a se stejnými účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením.

44 V článku 3 odst. 3 tohoto rámcového rozhodnutí se však upřesňuje, že toto jejich zohlednění nesmí mít za následek zasahování do předchozích odsouzení vydaných soudy jiných členských států nebo do jakéhokoli jiného rozhodnutí spojeného s jejich výkonem ze strany členského státu, v němž se koná nové trestní řízení, nebo rušení těchto odsouzení. Jak je uvedeno v bodě 37 tohoto rozsudku, toto ustanovení mimoto vylučuje jakékoli přezkoumání těchto odsouzení, která tedy musí být zohledněna v té podobě, v jaké byla vydána.

45 Dále z bodu 6 odůvodnění tohoto rámcového rozhodnutí vyplývá, že jeho cílem není vykonávat v jednom členském státě soudní rozhodnutí vydaná v jiném členském státě.

46 Z toho plyne, že vnitrostátní soud nemůže na základě tohoto rámcového rozhodnutí přezkoumávat a měnit způsob výkonu předchozího odsuzujícího rozsudku, který byl vydán v jiném členském státě a byl již vykonán, zejména zrušením podmínky, s níž je trest uložený tímto rozsudkem spojen, a jeho přeměnou na nepodmíněný trest odnětí svobody. Nemůže ani z tohoto titulu nařídit nový výkon takto změněného trestu.

47 S ohledem na předchozí úvahy je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že čl. 3 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2008/675 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž vnitrostátní soud, kterému je podán návrh, aby byl pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující zejména trest uložený v rámci předchozího odsouzení soudem jiného členského státu, za tím účelem změní způsob výkonu posledně uvedeného trestu.

K nákladům řízení

48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

1) **Rámcové rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení musí být vykládáno v tom smyslu, že se vztahuje i na vnitrostátní řízení, ve kterém má být pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující trest uložený dané osobě vnitrostátním soudem i trest uložený v rámci předchozího odsouzení téže osoby za jiné skutky soudem jiného členského státu.**

2) **Rámcové rozhodnutí 2008/675 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby v jednom členském státě mohl být předchozí odsuzující rozsudek vydaný soudem jiného členského státu zohledněn pouze za podmínky, že proběhlo takové předchozí vnitrostátní řízení o uznání tohoto rozsudku příslušnými soudy prvně uvedeného členského státu, jaké je upraveno v článcích 463 až 466 Nakazatelno-procesualeneho kodeksu (trestní řád).**

3) **Článek 3 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2008/675 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž vnitrostátní soud, kterému je podán návrh, aby byl pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující zejména trest uložený v rámci předchozího odsouzení soudem jiného členského státu, za tím účelem změní způsob výkonu posledně uvedeného trestu.**

Podpisy.